

[Karlsson.]

tværtimod forvente, at Deltagelse i mange Tilfælde vil blive af forholdsvis kort Varighed. Det ser nærmest ud til, at man er saa vældig ivrig for at indfange de unge arbejdsløse for at give dem Undervisning, altsaa den Undervisning, man fra Samfundets Side har undladt at give en Del af dem paa et tidligere Tidspunkt. Det, de unge vil have, er regulært Arbejde til regulær Betaling. Men efter det foreliggende Forslag bliver der kun 20—30 Kr. af Lønnen tilovers hver Uge, naar alle Fradrag er foretaget, ligeledes Fradrag til Sygekassekontingent, som Deltagerne efter det nye Forslag selv skal betale, modsat den tidligere gældende Lov, hvor Foranstaltningen var pligtig at betale Sygekassen for de unge.

Formaalet med Bekæmpelsen af Ungdomsarbejdsløsheden maa først og fremmest være at give de unge fuld Beskæftigelse og en Løn, som svarer til den normale Ugeløn. Og ikke blot Beskæftigelse i et Tidsrum af højst 9 Maaneder. Ganske vist er der den Udvej i Lovforslaget, at unge, der har været henvist til arbejdstekniske Ungdomsskoler, sidenhen kan anvises til de ekstra Ungdomsarbejder, og her vil jeg gerne tillade mig at spørge den højtærede Arbejdsminister, om det ogsaa er Meningen, at de unge, som paa ny henvises til Ungdomsforanstaltning, skal gennemgaa Undervisning en Gang til eller skal have Beskæftigelse en fuld Uge.

Bestemmelsen om, at Deltagerne ikke opnaar Ret til nogen Ferie for den Tid, de tager Del i de foreslaaede Foranstaltninger, finder jeg i høj Grad uheldig. At de unge, der deltager i Ungdomsforanstaltninger, eventuelt har visse Fridage og indtil 3 Frierjser i Løbet af 9 Maaneder og det almindeligvis ikke i Sommertiden, mener jeg ikke berettiger til at fratage dem Retten til Ferie om Sommeren.

Som man vil forstaa af disse kritiske Bemærkninger, nærer vi adskillige Betænkeligheder ved den Form, Lovforslaget har faaet. Det bærer Præg af, at Regeringen ikke tør tage Ondet ved Roden, men vel heller ikke magter det, fordi den mangler Forudsetningerne. Jeg vil dertil gøre den Bemærkning, at Lovforslaget i Henseende til Uddannelsen af de unge ufaglærte ikke tager Hensyn til, at det er inden for Industrien, man finder den laveste Ledighed blandt de ufaglærte. Efter Lovforslaget gaar man ind for arbejdsteknisk Undervisning for de ufaglærte i Retning af at uddanne disse til Jordarbejdere. Jeg tror, som jeg ogsaa kort har bemærket i min Udtalelse i Ungdomskom-

missionen, at man i langt højere Grad maa give sig af med Spørgsmaalet om saadanne Foranstaltninger til Opskoling af unge ufaglærte, at der kan tilføres Industrien flere Specialarbejdere paa forskellige Felter.

Efter disse Bemærkninger ønsker ogsaa jeg Lovforslaget henvist til et Udvalg, hvor vi nærmere kan præcisere vor Indstilling til Lovforslaget og eventuelt fremkomme med forskellige Ændringsforslag. Vi ser godt den Værdi, Lovforslaget kan faa, men har altsaa vore Betænkeligheder, hvorfor vi maa overveje vor Stilling nærmere.

Jørgen Jørgensen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard, ikke kan være her i Dag, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om Lovforslaget.

Ungdomslejrene har deres Oprindelse fra en Tid, hvor Arbejdsløsheden var meget stor, og selv om Tallet af unge, der kan være paa disse Lejre, ikke staar i Forhold til den samlede Arbejdsløshed paa det Tidspunkt, havde de saa afgjort deres Værdi over for en stor Del, navnlig af de unge, som gennem meget langvarig Arbejdsløshed var kommet bort fra almindelig praktisk Arbejde og havde vanskeligt ved at komme i Gang igen. Jeg tror, at mange af de Idealister, som dengang tog Arbejdet op med Ungdomslejrene, har lidt store Skuffelser, men der blev gjort et Pionerarbejde dengang, som fortjener stor Paaskønnelse, og efterhaanden blev der skabt et Grundlag for Ungdomslejrenes Arbejde, som var virkelig værdifuldt og nyttigt. Jeg finder det derfor rimeligt, at man nu, da der ikke er Brug for saa stort et Tal af Ungdomslejre, alligevel bevarer nogle af Lejrene, ogsaa for at fastholde den Stab af dygtige Medarbejdere, Ledere og Medhjælpere ved Ungdomslejrene, som efterhaanden er blevet fortrolige med Arbejdet og har fundet en Form, som har vist sig særdeles tilfredsstillende for de unge, de har med at gøre. Jeg finder det ogsaa rimeligt, at man reducerer Lejrenes Antal paa en Tid, hvor der ikke er saa stærk Brug for Henvisning til Ungdomslejrene, idet der har været forholdsvis lille Arbejdsløshed det sidste Aar. Men som sagt, jeg mener, det er rigtigt, at man i hvert Fald indtil videre opretholder et Grundlag, saa at man dels har de Folk, der er egnede til at føre Arbejdet videre, hvis der bliver Brug for det i større Udstrækning, og dels stadig har Mulighed for at yde en Haandsrækning til de unge, der har Brug for at blive hjulpet i Gang.

Det normale maa naturligvis være, at unge som ældre paa normal Vis søger at faa